

servativ Side, gjort det, at man har undtaget Sukker. Jeg lægger ikke ringe Vægt herpaa. Thi vel er det, som ogsaa oplyst af mit Partis ærede Formand, Hr. Pürschel, saaledes, at der her i Danmark bruges forholdsviis mere Sukker end i andre Lande, men Sukker er nu en Gang et udpræget, og dog vel, naar alt kommer til alt, ikke særlig dyrt Næringsmiddel; Sukker er et Stof, som man i hvert Fald maa have til Raadighed. Og yderligere kommer hertil, at de Sukkervarer, som er udpræget Luxusvarer, i Kraft af Sukkervareskatten beskattes meget klækkeligt. Af samtlige disse Grunde maa jeg anse det for en meget stor Fordel, at Sukker er undtaget i Lovforslaget.

Som sagt, der er ikke ubetydelige Fordele ved Lovforslaget, men selv om saa er, maa jeg paa den anden Side hævde, at der er enkelte Sider ved Lovforslaget, som — det er jo af stor Betydning — kan have den Virkning at vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse, og ogsaa herpaa maa man jo se, naar man har med politiske Forhold at gøre. Det kan ikke nægtes, at samtidig med, at man forhøjer Finanstoldsatserne med saa og saa mange Procent, forhøjer man ogsaa Beskyttelsestoldsatserne. Nu er jeg paa ingen Maade nogen Modstander af den Beskyttelse, som tiltrænges. Tværtimod. Det turde fremgaa af min Virksomhed her i Rigsdagen; jeg har ved flere Lejligheder i høj Grad talt til Gunst for at yde den Beskyttelse, som var ønskelig. Men lige saa sikkert som jeg under visse Forhold er Tilhænger heraf, lige saa vel forstaar jeg, og ved jeg, at der i dette Land er mange, som afgjort er imod at give Beskyttelse, naar Beskyttelse ikke er nødvendig, og det er altsaa den Vanskelighed, som klæber ved Forslaget og efter min Opfattelse gør det vanskeligere gennemførligt. Var der ikke dette, at Gennemførligheden derved blev vanskeligere, saa maatte man haabe, at den Konkurrence, der dog forhaabentlig endnu eksisterer i de fleste Virksomheder, vilde kunne forhindre, at man udnyttede en Beskyttelse, som var for høj.

Men da jeg har den Mening, at man til enhver Tid maa sigte meget nøje mod det Maal, man vil naa, og saa lidt som muligt have Svinkeærinder til nogen Side, som kan fortone det, man egentlig vil, vil jeg rent personligt i Stedet for Guldoldvejen, som jeg, hvad der ogsaa fremgaar af, at jeg er Forslagsstiller, afgjort ikke er imod, foretrække en Vej, som jeg vil kalde de enkelte Positioners Vej, den Vej nemlig, at man forhøjede enkelte Told-

positioner meget betydeligt. At udforme Forslag i den Retning, tror jeg imidlertid næsten ikke er muligt, hvis man ikke raader over Administrationsapparatet, i hvert Fald har jeg ikke kunnet gøre det. Men jeg har den Tro, at samtlige Medlemmer af mit Parti ogsaa er sympatisk stemt for at gaa i hvert Fald Skridt ad den Vej, selv om man maaske fra Flertallets Side hellere ønsker at gaa Guldoldvejen. Men hvad enten man gaar den ene eller den anden af disse Veje, er det Opsparingen, der maa tages i Betragtning.

Gennem de enkelte Positioners Vej opnaas et Par Fordele, som vanskeligt lader sig naa ad Guldoldvejen. Den ene af de to Ting, jeg mener, man kunde opnaa, er, at man kunde holde disse specielle Forhøjelser, Forhøjelser foretagne for planmæssigt at bringe Forbruget ned, for planmæssigt at fremkalde Opsparing, uden for Pristallet. Man maa ikke være blind for, at i den Situation, hvori vi er, kan vi med Pristallet komme til at arbejde med en Skrue uden Ende, om jeg saa maa sige, idet det, man i den ene Ende gør for at fremkalde Opsparing, for at fremkalde Indskrænkning i Forbruget, automatisk kunde komme til at virke paa den Maade gennem Pristallets Forhøjelse, at man stillede tilsvarende større Midler til Disposition, og saa vil for saa vidt alting være spildt. En anden betydelig Fordel ved de enkelte Positioners Vej vil jeg mene var dette, at man, selv om man ikke kommer uden om at tage Artikler med, som indgaar ikke som Livsfornødenheder, men som daglige Nydelsesmidler, vil kunne stille de paagældende frit overfor, om de vil betale Skatten, med andre Ord købe de paagældende enkelte Varer, eller hellere vil undlade at have Nydelsen, men saa til Gengæld spare deres Penge.

Jeg siger, at jeg tror ikke, at man, hvis det hele skulde have nogen Nytte, kom udenom at beskatte Artikler, som indgik som nogenlunde daglige Nydelsesmidler. Den højtærede Finansminister har antydnet, at til at tage disse Artikler med gik han meget nødig. For nylig — i Gaar var det vist — har et vordende formentlig indflydelsesrigt Medlem indenfor Venstrepartiet, Hr. H. P. Hanssen fra Sønderjylland, udtalt sig om den danske Krones Stilling, og bl. a. efter de Avisreferater, jeg har set, udtalt, at saafremt det, der hidtil var gjort, ikke var nok, saa maatte der gøres mere. Jeg maa antage, at naar han som Politiker udtaler dette, mener han, at der maa gøres mere fra Statsmagtens Side.